

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Baptismo, Et Eivs effectu. Titvlvs XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

seri prohibentes, sancimus, utili, ad quos id pertinet, & in eorum, si utique exempli non sint, negligientiam vel defecum, locorum ordinari: it vero exempli fuerint, aut alia cires hoc privilegiari, superiori ex officio ("omni negligenti vel incuria penitus relegata") circa reformatio nā premisa, & eorum singula cōrigenda, ne non ut in cathedralibus, regularibus, & collegiatis ecclesiis horae debitis devoe p̄fllatur: In aliis vero conuenienter & debite celebetur diuinum & diuini & nocturnum officium, si Dei & Apololice sedis indigitationem evitare volent, solētūr carent diligenter adhibere contradicentes per centurā ecclēstasticam ("dummodo ad eos illam exercere pertinet") aliusque opportunitatis remedii competendo, facientes prourad eos spectare in his & aliis quā ad diuinum cultum, & mortuū reformatio nē pertinet, ac ecclēstas & cōtemporaneus respiciunt honestatē, factorum statuta canonum, ad quā scienda diligens carent adhuc fudūm, irrefragabiliter observare.

CAP. II.

Clerici etiam religiosi, domētici, cōmpaniales Cardinalium vel Episcoporum, se possint illa in diuinis officiis cooptare. b. d. lo. And.

Idem in eodem.

Dignum profut & congruū arbitrat̄, quod clerici tam religiosi, quam alii Cardinalium sacrofācia Romana ecclēsia, & quorūcunque Pontificum, gratiam & communionē Apostolice sedis habentium, cōmpaniales domētici se possint ipsi in diuinis officiis cooptare, ut illud, quod idem Cardinale, seu Pontifices dñe, officiū fratre dicere valeant: Nec ad cendūm aliquo aliud teneantur, faci approbationē concilii indulgemus.

DE BAPTISMO ET EIVS effectu.

TITVLVS XV.

CAP. I.

In fontibus ecclēsiarum, non in privati dominii, debet baptis̄m concedi: atque causa excepti & transforores puniri praepet. lo. And.

Clemens V. In Concilio Vienensi.

Prateniti & prohibemus editio, ne quis de cetero in suis vel camenis, aut aliis privatis domini, sed duntaxat in ecclēsia, in quibus sunt ad hoc fontes specialiter deputati, aliquos nisi Regum vel Principium, quibus valeat in hoc calu deferti. Liberi extiterint, aut talis necessitas emerit, propter quam nequeat ad ecclēsiam abfque periculo proper hoc aecclēsia haberi) audeat baptizare... Qui autem secus præsumperit, aut hanc in hoc præsentiam exhibuerit, taliter per Episcopum suum castigetur, quod alii atten-
tia simili non præsumant.

DE RELIQVIIS ET VENERATIONE sanctorum.

TITVLVS XVI.

CAP. I.

Festum corporis Christi celebrari debet feria quinta, post ostavam Pontificis, & certa indulgenzia concedantur in iis, qui in sego, vel intra oclaustrum officio vel horis intererant, b. d. lo. And.

Clemens V. in concilio Vienensi.

S. Dominum in sanctis eius laudare jubemus, dignum profetō, iustum & salutare nobis existit, ut sibi, infui quo nos quotidie spiritualiter reficit memoriam corporis, laudes felix veneratiois, & gratias referamus. Hac igitur consideratione inducti, con-

a. Ali. ita: diuinum officium pariter & nocturnum. b. Conseruant tradita per B. Thom. par. 3. q. 3. art. 3.

situacionem à bone memoria Urbano Papa quarto, decessore nostro super hoc editam, de finis temporum consilio distincte præcipuum obseruit: cetero sequitur in hac verba: Urbanus p̄dico quoniam fervorū Dei, venerabilibus fratribus Augustinis, Archiepiscopis, Episcopis &c. ecclēsiam præfato Transiit de hoc a mundo ad patrem, filium nostrum Dominum Iesum Christum, cum tempore apud istarē, sumpta cena, in memoriam nominis illius sumnum & magnificum sui corporis delegatum sacramentum, corpus in eibū & fangū in pectus suum tribuendo. Nam quoniam hunc pectus membrum & calcicem sibiū, memorem Domini continebat. In institutione quidem hujus sacramenti dicit apostolus: Hoc facite in meā commemorationē mīhi ciprius & infigne memoriale sui amoris cuiusque non dixit, effit nobis hoc præcolum & remun-
dum, delectabile, suave, tuum illicum, ac fage contigerū, in quo innovans fine signū & misericordiā conti-
tuta, in quo habetur omne delectationē, & mī-
sionis saporis suavitatis, ipsique dulcedēm deponit
in quo utiquevisse sufragium confequitur & cōfessio. Hoc est memoriale dulcedēm, confequitur & cōfessio, & memoriale salutis, in que institutione nostra recensēntur memoriantur, in quo nō retrahimur, & in bono confundimur. & cōmītū
gravarium profectus incrementū, in quo pūlo proficimus ipsius corporalē præficiū. Sicut in
namque, quorum memoriam agimus, sicut nō
complēctimur: sed non propt̄ hoc realē eām
sentiū obtinēmus: in hac vero formam & cōmītū
memoriam Iesu Christi, prefaciō hunc sibi
de formā, in proprio vero suorum enī nobis, ad
censurū enim in cœlum dixit Apololice eis fratribus. Ecce ego vobiscum sum omnis huius dies apud
confraternitatem, scđis: beniger ipsi p̄sonalē
confortans, quōd remaneret de illis carceri, cum p̄-
sentia corporalis b. O dignus nōnūmū
memoria! in qua morem nostram solēmne-
tuam, nostrumque interitem incēpsit, reliquias val-
ticum ligno crucis affixum, fructum nobis umbilicatu-
lit. Hac est commemoratio gloriō, que fidem
animis replergaudio salutari, & eam cōfessōnē
devotionis lacrimas submissitat. Eulogia nō
rum nostrām memoriam liberatōnē, & mortalitā-
tē p̄sonālē dominicā, per quam cōfessōnē val-
chrimas continentur. In hac itaque sacramenta
memoratione adiunt nobis fūsūs fūsūs fūsūs fūsūs
& lacrimas: quā & ix. ex congaudentia lacrimis
& lacrimamur devoe gaudentes, lacrimamur
chrimas, & letitiam lacrimamur: nam & complē-
tum per fūsūs gaudiō, dulete per oclaustrum quā
divini amoris immēntias, divinis plena fūsūs
dantia, divina affluēta largitatis, dedit nam nobis
Dominus omnia, quā subiectis pedibus oculis, &
per universas terēas cōsiderat nobis dōmī-
nūs principiat. Ex ministris etiam p̄ficiūm fūsūs
nobilitatē, & sublimis hominis dignitatis. Autō
stratorū namque fūsūs omnes in ministris p̄ficiūm
eos qui hæreditatē fūsūs capiunt destitūt. Quā
tam copia fūsūs erga nos omnes multitudinem, &
ad huc ipse in nobis suam exuberantē charitatem
p̄cipua liberalitate montat, fūsūs ipsū nobis nobis
ad huc ipse in nobis suam exuberantē charitatem
& transiens omnē plenitudinem hanc
omnē modū dōlēōnē excedens, attribuit a co-
bum. O singularis & admiranda liberaltas, quā domi-

a. In antiquioribus codicibus deest dictio, s. b. P̄ficiū
l. i. f. quā met. cau. & g. l. i. C. in quā mīhi
c. Al. supērām.